

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Ladislava Palatina a soudců JUDr. Jiřího Sýkory a Mgr. Miluše Pěchové ve věci

žalobců: **a) Ing. Jan Boháč**, narozený 27. 3. 1956
bytem Masarykovo nábřeží 2058/38, 110 00 Praha 1 - Nové Město
b) Radim Boháč, narozený 15. 5. 1988
bytem Štěpařská 1196/18, 152 00 Praha 5 - Hlubočepy
c) Terezie Ratajová, narozená 15. 5. 1988
bytem Na Hlinkách 418, 252 25 Zbuzany
všichni zastoupeni advokátkou JUDr. Zorkou Černoorskou
sídlem Balbínova 384, 261 01 Příbram II

proti
žalované: **Česká republika - Státní pozemkový úřad**, IČO 01312774
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3
zastoupený advokátem Mgr. Miloslavem Strnadem
sídlem Jugoslávská 620/29, 120 00 Praha - Vihohrady

o nahrazení projevu vůle

o odvolání žalované proti rozsudku Okresního soudu v Blansku ze dne 29. 10. 2021, č.j. 12 C 247/2019-898

takto:

- I. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku II. **potvrzuje.**
- II. Rozsudek soudu I. stupně se ve výroku III. **mění** tak, že žalovaná je povinna zaplatit žalobcům a), b), c), kteří jsou oprávněni společně a nerozdílně, na náhradě nákladů řízení

před soudem I. stupně částku 232.869 Kč, ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupkyně.

- III. Žalovaná je povinna zaplatit žalobcům a), b), c), kteří jsou oprávněni společně a nerozdílně, na náhradu nákladů odvolacího řízení částku ve výši 25.985 Kč ve lhůtě tří dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám jejich zástupkyně.

Odůvodnění:

1. V záhlaví citovaným rozsudkem soud I. stupně zastavil řízení v části, jíž se žalobci a), b) a c) domáhali nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci smlouvu o bezúplatném převodu pozemku ve vlastnictví státu podle zákona č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě), a to pozemku ve vlastnictví čs. státu, parc.č. 848/2, zapsaného na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Boskovice, k.ú. Benešov u Boskovic, obec Benešov (výrok I.), rozhodl o nahrazení projevu vůle žalované uzavřít se žalobci a), b), c) smlouvu o bezúplatném převodu pozemků ve vlastnictví státu podle zák. č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (zákon o půdě) tak, že žalovaná Česká republika - Státní pozemkový úřad, IČO 01312774, se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3 (dále jen Státní pozemkový úřad), spravuje pozemky ve vlastnictví čs. státu, zapsané na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Blansko, a to parc.č. 84/1, parc.č. 84/2, parc.č. 1208, k.ú. Lipovec u Blanska, obec Lipovec, parc.č. 351/19 k.ú. a obec Malá Lhota, a dále spravuje pozemky zapsané ve vlastnictví čs. státu zapsané na LV 10002 u Katastrálního úřadu pro Jihomoravský kraj, Katastrální pracoviště Boskovice, a to parc.č. 848/1 k.ú. Benešov u Boskovic, obec Benešov, parc.č. 4123, parc.č. 61/1 k.ú. Borotín u Boskovic, obec Borotín, parc.č. 101/66 k.ú. a obec Žerůtky, dále jen „předmětné nemovitosti“; žalobce a), žalobce b) a žalobkyně c), jsou oprávněnými osobami ve smyslu ust. § 4 zákona o půdě a mají na základě pravomocných rozhodnutí: 1. Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 1322/92, k. ú. Prosek ze dne 12. 3. 1993, 2. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č. j. 1708/97, k. ú. Smíchov ze dne 1. 8. 1997, potvrzené rozsudkem Městského soudu v Praze č. j. 38 Ca 266/97-40 ze dne 1. 9. 1998, 3. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1940/97, k. ú. Smíchov ze dne 9. 9. 1997, 4. Magistrátu hl. města Prahy, Pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 920/99, k. ú. Smíchov ze dne 16. 4. 1999, 5. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 580/01, k. ú. Smíchov ze dne 27. 2. 2001, 6. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 607/01, k. ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, 7. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 608/01, k. ú. Smíchov ze dne 28. 2. 2001, 8. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 3000/01, k. ú. Smíchov ze dne 29. 10. 2001, 9. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 3226/01, k. ú. Smíchov a Košíře ze dne 23. 11. 2001, 10. Hlavního města Prahy, Magistrátu hlavního města Prahy, Pozemkového úřadu, č. j. PÚ 718/02, k. ú. Smíchov ze dne 7. 3. 2002, 11. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1519/03, k. ú. Smíchov ze dne 29. 4. 2003, 12. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1701/03, k. ú. Smíchov ze dne 20. 5. 2003, 13. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 734/04, k. ú. Smíchov ze dne 30. 3. 2004, 14. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 2563/04, k. ú. Smíchov ze dne 30. 11. 2004, 15. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1365/05, k. ú. Smíchov ze dne 12. 5. 2005, 16. Ministerstva zemědělství,

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Munzarová

pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 2549/05, k. ú. Smíchov ze dne 26. 10. 2005, 17. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 3330/05, k. ú. Smíchov ze dne 16. 11. 2005, 18. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 992/06, k. ú. Košíře ze dne 20. 3. 2006, 19. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha, č. j. PÚ 1805/06, k. ú. Smíchov ze dne 31. 5. 2006, 20. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 2440/07, k. ú. Smíchov ze dne 18. 10. 2007, 21. Ministerstva zemědělství, pozemkového úřadu Praha č. j. PÚ 1107/92/3, k. ú. Smíchov ze dne 9. 12. 2009 a žalobci b) a c) i na základě Usnesení Okresního soudu Praha - západ, č. j. 20 D 721/2014-520 ze dne 16. 2. 2015, které nabylo právní moci dne 16. 2. 2015, nárok na nabytí vlastnického práva k tzv. náhradním pozemkům za pozemky žalobci a) a právní předchůdkyni žalobců b) a c) v restituci, z důvodu existence překážek uvedených v § 11 odst. 1 zákona o půdě, nevydané. Žalovaná k uspokojení nároku žalobců a), b), c) na náhradu za pozemky v restituci nevydané touto smlouvou bezúplatně převádí žalobcům a), b), c) do jejich spoluvlastnictví shora předmětné nemovitosti jako náhradu za část jejich restitučních nároků, a to žalobci a) Ing. Janu Boháčovi spoluvlastnický podíl id. 1/2 vzhledem k celku shora uvedených pozemků a žalobcům b) Radimu Boháčovi a c) Terezii Ratajové, rozené Boháčové, každému spoluvlastnický podíl id. 1/4 vzhledem k celku těchto pozemků za jejich restituční nárok, a žalobci a), b), c) tyto pozemky do svého spoluvlastnictví přijímají (výrok II.), a zavázal žalovanou k povinnosti nahradit žalobcům a), b), c) společně a nerozdílně na nákladech řízení částku 484.126 Kč do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám jejich zástupkyně (výrok III.).

2. Proti výrokům II. a III. tohoto rozsudku podala odvolání žalovaná, jež soudu I. stupně vytýkala, že řízení je stíženo vadou, která mohla mít za následek nesprávné rozhodnutí ve věci, soud I. stupně dospěl na základě provedených důkazů k nesprávným skutkovým zjištěním a rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení věci. Namítala, že zůstává sporný žalobci tvrzený stavební charakter nevydaných pozemků, v důsledku čehož nebyly splněny podmínky pro přecenění restitučních nároků žalobců, tak jak bylo provedeno znaleckým posudkem prof. Ing. Heralové, Ph.D., jež žalovaná považuje za zjevně nesprávný a neúplný, neboť znalkyně neověřovala dobovou aktuálnost pozemkové mapy a vycházela z územního rozhodnutí z roku 1959, jež se však dotčených pozemků netýkalo; nezajistila ani dostatek podkladů pro aplikaci srážek dle přílohy č. 7 vyhlášky č. 182/1998 Sb.. Dále namítala, že se soud I. stupně nedostatečně vypořádal s námitkou žalované o nepoužitelnosti regulačního a zastavovacího plánu Prosek, Smíchov, Košíře po 1. 1. 1959, a ani samotná existence územního plánu nesvědčí o stavebním charakteru nevydaných pozemků. Žalovaná pak neučinila nespornou ani výši restitučního nároku dle znaleckého posudku Ing. Pelce, naopak setrvala na své námitce, že s účinností od 1. 1. 1959 nelze ze zrušené územně plánovací dokumentace vycházet. Žalovaná považuje za nedostatečné zdůvodnění, proč v případě existence dvou rozporných znaleckých posudků soud I. stupně vycházel právě ze znaleckého posudku prof. Ing. Heralové, Ph.D. Dále namítala, že nebyly splněny podmínky pro přecenění restitučních nároků žalobců, neboť není splněna podmínka liknavého a svévolného přístupu žalované. Žalobci sami totiž od roku 2012 byli nečinní a veřejných nabídek se neúčastnili, neboť svůj nárok sami považovali za vyčerpaný, jejich přístup proto nelze považovat za dostatečně aktivní. Žalovaná dále vznesla své námitky k posouzení převoditelnosti a ocenění náhradních pozemků. V případě pozemků parc.č. 84/1, 84/2 a 1208 v k.ú. Lipovec u Blanska namítla, že tyto jsou funkčně provázány se stavbou rodinného domu č. p. 110 na pozemku parc.č. 106/1 ve vlastnictví Františka Černého a jejich vydáním by mu byla způsobena zbytečná krivda a zcela znemožněno jakkoliv zemědělsky hospodařit na zahradě svého domu. K převoditelnosti pozemků parc.č. 61/1 a 4123 v k.ú. Borotín u Boskovic žalovaná namítala, že na pozemky je schválen privatizační projekt číslo 86337 SPJ 2001 dle zákona č. 92/1991 Sb., majetek je navržen k odstátnění formou veřejné soutěže, přičemž oba uvedené pozemky tvoří funkční celek s Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Munzarová

pozemkem parc.č. st. 229 a stavbou na něm se nacházející, jejíž stavebně technická konstrukce neumožňuje zřízení jiného přístupu z veřejné komunikace. Žalovaná dále zpochybnila i výši žalobcům přiznaných nákladů řízení před soudem I. stupně, neboť tito nebyli ve sporu úspěšní v převažující části. Namítala i nepřiměřenost výše nákladů řízení (484.126 Kč), neboť 4krát přesahují hodnotu předmětu sporu (náhradní pozemky byly oceněny částkou 103.631,27 Kč). Navrhla proto, aby rozsudek soudu I. stupně byl v odvoláním napadených výrocích zrušen a věc vrácena k dalšímu řízení.

3. Žalobci s odkazem na judikaturu v právně obdobných věcech navrhli, aby rozsudek soudu I. stupně byl v obou odvoláním napadených výrocích jako věcně správný potvrzen.
4. Odvoláním nebyl napaden výrok I., jímž bylo řízení v části, kterou se žalobci domáhali nahrazení projevu vůle žalované o bezúplatném převodu pozemků parc.č. 848/2 v k.ú. Benešov u Boskovic, zastaveno. Rozsudek soudu I. stupně proto v této části samostatně nabyl právní moci a není předmětem přezkumu v odvolacím řízení.
5. Odvolací soud po zjištění, že objektivně i subjektivně přípustné odvolání (§ 201 a § 202 a contrario zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu, dále jen „o. s. ř.“) bylo podáno včas (§ 204 odst. 1 o. s. ř.), přezkoumal v odvoláním napadeném rozsahu rozsudek soudu I. stupně, jakož i řízení, které mu předcházelo (§ 212, § 212a o. s. ř.), a dospěl k závěru, že odvolání žalované není důvodné.
6. Odvolací soud shledává zcela správná skutková zjištění soudu I. stupně, jenž na základě výsledků podrobného dokazování jasně, srozumitelně a přesvědčivě vyložil, které skutečnosti má za prokázané a které nikoliv, o které důkazy opřel svá skutková zjištění a jakými úvahami se při hodnocení jednotlivých důkazů i v jejich souhrnu řídil. Soud I. stupně tak dospěl ke správným dílčím skutkovým zjištěním i ke správnému závěru o skutkovém stavu věci. Odvolací soud proto na tato zjištění a skutkové závěry soudu I. stupně, s nimiž se ztotožňuje, odkazuje.
7. Jedinou aktuální změnou oproti zjištěním soudu I. stupně je celková hodnota pozemků, které již žalovaná na žalobce převedla (zjištění, do jaké výše byl již restituční nárok žalobců uspokojen). V této souvislosti soud I. stupně zjistil, že restituční nárok žalobců byl uspokojen celkem co do částky 259.881,16 Kč formou bezúplatného převodu náhradních pozemků. Dle prohlášení žalobců byly dosud jejich nároky uspokojeny ve výši 875.920,49 Kč. Nadále proto zůstává platný závěr soudu I. stupně, že dosud nedošlo k překročení restitučního nároku žalobců.
8. Soud I. stupně zhodnotil zjištěný skutkový stav ve věci po právní stránce zcela správně tak, že byly splněny podmínky pro úspěšnost žaloby coby mimořádného prostředku žalobců (jako oprávněných osob, právních nástupců původní vlastnice odňatých pozemků Anny Půlkrábkové) domoci se převodu náhradních pozemků namísto účasti ve veřejné nabídce dle § 11a zákona o půdě, aniž by požadované náhradní pozemky musely být předtím zahrnuty do veřejné nabídky, neboť postup žalované, povinné osoby, při uspokojování restitučního nároku žalobců je dlouhodobě liknavý a svévolný, což soud I. stupně přesvědčivě vysvětlil v odst. 10 až 23, 48, 52, 53 odůvodnění svého rozsudku. Odvolací soud na jeho podrobná skutková zjištění i právní závěr odkazuje, považuje přitom vyslovené závěry soudu I. stupně o liknavém a svévolném postupu žalované při uspokojování restitučního nároku žalobců za zcela správné, neboť žalobci, případně jejich právní předchůdkyně, se do roku 2012 účastnily veřejných nabídek náhradních pozemků a později, v roce 2019, sami aktivně usilovali o přecenění svého restitučního nároku, k čemuž sami opatřili potřebné podklady. Žalovaná požadavku žalobců na přecenění restitučního nároku v roce 2019 nevyhověla, jejich přihlášky do veřejné nabídky označila za neplatné a setrváním na původním ocenění restitučního nároku (v částce 259.881,14 Kč) ztěžovala uspokojení restitučního nároku

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Munzarová

žalobců formou účasti ve veřejných nabídkách. Žalovaná na svém stanovisku setrvává, přestože soudy již opakovaně rozhodly a dospěly k závěrům o liknavém a svévolném přístupu žalované k uspokojení části restitučního nároku žalobců, o správnosti ocenění nevydaných pozemků dle znaleckého posudku znalkyně prof. Ing. Heralové, Ph.D., i o nedůvodnosti námitky promlčení restitučního nároku žalobců vznesené žalovanou v rozporu s dobrými mravy.

9. Odvolací soud hledává bez významu námitky žalované k přecenění restitučních nároků žalobců, tak jak byl proveden znaleckým posudkem prof. Ing. Heralové, Ph.D. Soud I. stupně správně vyšel při posouzení ocenění nevydaných pozemků ze závěrů žalovanou předloženého znaleckého posudku Ing. Pavla Pelce ze dne 28. 7. 2021, kterým byla cena žalobcům nevydaných pozemků stanovena částkou 2.196.604 Kč, v kontextu žalobci předloženými znaleckým posudkem prof. Ing. Heralové, Ph.D., z nichž se podává, že nárok žalobců na vydání náhradních pozemků nebyl dosud uspokojen (podrobně odst. 51, 52 odůvodnění rozsudku soudu I. prvního stupně).
10. Žalovaná v odvolání namítala i nesprávné posouzení jí uplatněné námitky promlčení pro její uplatnění v rozporu s dobrými mravy. Odvolací soud odkazuje na správný závěr soudu I. stupně o tom, že žalovanou vznesená námitka promlčení nároku žalobců není důvodná pro rozpor s dobrými mravy, jak jsou podrobně popsány v odstavci 55 odůvodnění napadeného rozsudku. Žádost žalobců o přecenění restitučního nároku uplatněná v roce 2019 totiž nelze považovat za opožděně uplatněný nárok na vydání dalších náhradních pozemků a nepředstavuje samostatné majetkové právo, jež by podléhalo promlčení.
11. Nedůvodné shledal odvolací soud rovněž námitky žalované směřující ke zpochybnění převoditelnosti náhradních pozemků (vyjma pozemků v k.ú. Žerůtky a v k.ú. Malá Lhota, ohledně nichž se účastníci shodli, že nejsou zatíženy žádnou zákonnou překážkou převoditelnosti, a shodli se i na ceně pozemků). Soud I. stupně podrobně uvedl skutková zjištění k převoditelnosti jednotlivých pozemků (odst. 30 až 35 odůvodnění napadeného rozsudku) i jejich ocenění (odst. 35 až 37 odůvodnění napadeného rozsudku), a na základě podrobných skutkových zjištění učinil i správné právní závěry (podrobně odst. 57 až 62 rozsudku soudu I. stupně), na něž odvolací soud pro stručnost odkazuje a k nimž nemá, co by již dodal. V případě pozemků v k.ú. Lipovec u Blanska i pozemků v k.ú. Borotín u Boskovic jsou v odvolání uplatněné námitky jen rekapitulací argumentace žalované uplatněné již v řízení před soudem I. stupně, s níž se soud I. stupně již podrobně vypořádal.
12. Odvolací soud proto uzavírá, že byly splněny podmínky vymezené zákonem o půdě v kontextu příslušné judikatury, aby mohlo být vyhověno žalobě o nahrazení projevu vůle žalované převodem náhradních pozemků na žalobce dle § 11a zákona o půdě, neboť 1) žalobci jsou oprávněnými osobami z restitučního nároku v celkové hodnotě 8.304.364 Kč (žalobce a/ v hodnotě 4.152.182 Kč, žalobce b/ i žalobkyně c/ shodně v hodnotě 2.076.091 Kč), tato hodnota restitučního nároku byla určena znaleckým posudkem prof. Ing. Heralové, Ph.D., 2) restituční nárok žalobců dosud nebyl vyčerpán (aktuálně je vyčerpán ve výši 875.920,49 Kč), 3) došlo k liknavému a svévolnému postupu žalované při uspokojení restitučních nároků žalobců, 4) předmětné pozemky jsou převoditelné na žalobce coby pozemky náhradní, neboť jsou potenciálně zařaditelné do veřejné nabídky ve smyslu § 11 a odst. 2 zákona o půdě. Se všemi podmínkami se již podrobně vypořádal soud I. stupně, jenž rozsudek detailně a precizně odůvodnil a vypořádal se i s námitkami uplatněnými žalovanou. Odvolací námitky žalované pak neobsahují žádné nové argumenty a jsou svým obsahem jen polemikou s hodnocením skutkových zjištění a správnými skutkovými i právními závěry, jak je soudu I. stupně vyslovil v napadeném rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Munzarová

13. Odvolací soud proto výrok II. rozsudku soudu I. stupně o nahrazení projevu vůle žalované bezúplatně převést pozemky na žalobce, dle § 219 o. s. ř. jako věcně správný potvrdil.
14. Soud I. stupně o náhradě nákladů řízení rozhodl správně, když právo na náhradu nákladů řízení účelně vynaložených přiznal v řízení z naprosté většiny úspěšným žalobcům. Řízení bylo pro zpětvzetí žaloby zastaveno ohledně pozemku p. č. 848/2 v k.ú. Benešov u Boskovic, v poměru k ostatním vydávaným pozemkům (výrok II. rozsudku soudu I. stupně) ve zcela nepatrné části, žalobci proto byli úspěšní v naprosté většině řízení. Byť soud I. stupně napadeným rozsudkem rozhodoval o nahrazení projevu vůle ve vztahu k pozemkům v omezeném rozsahu, než jak bylo uplatněno žalobou, stalo se tak nikoli v důsledku dispozičních úkonů žalobců, ale proto, že k samostatnému projednání byla usnesením soudu I. stupně vyloučena řízení o nárocích žalobou uplatněných k dalším pozemkům. S ohledem na tato vyloučení k samostatným řízením nelze předjímat výsledek sporu o dalších nárocích, nelze ani určit poměr úspěchu a neúspěchu účastníků. Odvolací soud proto nepovažuje za správnou soudem I. stupně stanovenou tarifní hodnotu předmětu sporu, pokud soud I. stupně kalkuloval při stanovení výše tarifní hodnoty s cenou všech pozemků, ohledně nichž má být nahrazen projev vůle žalované, když tyto následně nebyly rozsudkem v posuzované věci vypořádány. Odvolací soud považuje za správné stanovit tarifní hodnotu jako cenu pozemků, o nichž bylo ve věci rozhodnuto konečným rozsudkem, jak byla stanovena znaleckými posudky Ing. Holuši a Ing. Krošlákové částkou 146.128 Kč, z níž žalobci a/ přísluší 1/2, tj. částka 73.064 Kč, žalobcům b/, c/ každému 1/4, tj. 36.532 Kč. Z takto stanovené tarifní hodnoty představuje sazba mimosmluvní odměny za 1 úkon právní služby žalobce a/ částku ve výši 4.060 Kč, každého ze žalobců b/, c/ ve výši 2.580 Kč (§ 7 bod 5, § 8 odst. 1 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, dále jen „vyhlášky“) snižena o 20 % za každého takto zastupovaných účastníků (§ 12 odst. 4 vyhlášky), tj. částka 3.248 Kč v případě žalobce a/, částka 2.064 Kč v případě žalobců b/, c/, celkem 7.376 Kč za jeden úkon právní služby. Žalobcům přísluší náklady právního zastoupení advokátem sestávající z odměny za 21 úkonů právní služby, jak správně určil soud I. stupně (odst. 66 odůvodnění napadeného rozsudku), ve výši 7.376 Kč za jeden úkon právní služby, z částky paušálních náhrad hotových výdajů advokáta za 21 úkonů po 300 Kč za každého z žalobců (§ 13 odst. 4 vyhlášky) a z částek 6.845 Kč a 8.613 Kč náhrady cestovného a částky 3.200 Kč náhrady za promeškaný čas cestou k jednání před soudem I. stupně, jak správně vyčíslil soud I. stupně. K náhradě nákladů řízení přísluší i náhrada za 21 % DPH z odměn a náhrad (§ 137 odst. 1, odst. 3 písm. a/ a § 151 odst. 2 věta druhá o. s. ř.) ve výši 40.415 Kč. Celkem žalobci účelně vynaložené náklady řízení představují částku 232.869 Kč.
15. Odvolací soud nepovažuje za důvodnou námitku žalované, že výše přiznané náhrady nákladů řízení je zjevně nepřiměřená hodnotě převedených náhradních pozemků. Nelze přehlédnout, že vysoká náhrada nákladů řízení odůvodněna tím, že šlo o zastupování tří žalobců, čímž se mimosmluvní odměna podstatně zvyšuje, a že celkem bylo učiněno 21 úkonů právní služby, přičemž všechny byly vynaloženy účelně. Počet úkonů právní služby je dán složitostí sporu, množstvím písemných podání obou účastníků i počtem jednání konaných před soudem I. stupně. Výše přiznané náhrady nákladů řízení je tedy úměrná povaze, hodnotě a složitosti projednávaného sporu. Nedůvodně se žalovaná dovolávala aplikace ustanovení § 150 o. s. ř., a tedy nepřiznání náhrady nákladů žalobcům z důvodů zvláštního zřetele hodných. Je totiž nutno zohlednit, že žalobci ani po 30 letech od uplatnění restitučního nároku nedosáhli jeho úplného uspokojení, v čemž jim brání žalovaná především lpěním na nesprávném ocenění hodnoty restitučního nároku. Odepření náhrady nákladů žalobcům by bylo zjevně nespravedlivé za situace, když žalovaná dosud nebyla schopna dostát své zákonné povinnosti uspokojit restituční nárok žalobců.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Munzarová

16. Veden těmito úvahami odvolací soud za užití § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. výrok III. rozsudku soudu I. stupně o nákladech řízení před soudem I. stupně změnil tak, že žalovanou zavázal k povinnosti zaplatit žalobcům a/, b/, c/, kteří jsou oprávněni společně a nerozdílně, částku ve výši 232.869 Kč do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku (§ 160 odst. 1 o. s. ř.) k rukám jejich zástupce (§ 149 odst. 1 o. s. ř.).
17. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 142 odst. 1 ve spojení s § 224 odst. 1 o. s. ř. tak, že žalovaná byla zavázána k povinnosti zaplatit v odvolacím řízení zcela úspěšným žalobcům a/, b/, c/ k rukám jejich advokáta na náhradě účelně vynaložených nákladů odvolacího řízení částku 25.985 Kč (149 odst. 1 o. s. ř.). Uvedená částka sestává z odměny za náklady právního zastoupení advokátem za dva úkony právní služby, a to vyjádření k odvolání žalované ze dne 11. 2. 2022, když další vyjádření v posuzované věci nebylo podáno, a účast při jednání před odvolacím soudem (§ 11 odst. 1 písm. k/, g/ vyhlášky), v součtu 7.376 Kč za všechny žalobce za jeden úkon právní služby, jak je podrobně vyčíslena v odst. 14 odůvodnění tohoto rozsudku (§ 7 bod 5, § 8 odst. 1, § 12 odst. 4 vyhlášky), dále částky paušálních náhrad hotových výdajů advokáta za dva úkony po 300 Kč za každého z žalobců ve výši 1.800 Kč (§ 13 odst. 4 vyhlášky), cestovních výdajů dle § 13 odst. 1, 5 vyhlášky ve výši 3.923 Kč ze sídla advokátní kanceláře v Příbrami do sídla Krajského soudu v Brně a zpět (500 km) při sazbě náhrad 4,40 Kč za 1 km, průměrné spotřebě vozidla použitého k cestě 6,0 l/ 100 km, ceně paliva (motorové nafty) 44,10 Kč za 1 l, náhrady za promeškaný čas cestou k soudu a zpět v rozsahu 10 půlhodin po 100 Kč dle § 14 odst. 1, 3 vyhlášky a z částky 4.510 Kč představující 21 % DPH z odměny a náhrad (§ 137 odst. 1, odst. 3 písm. a/ a § 151 odst. 2 věta druhá o. s. ř.). Lhůta k plnění byla stanovena dle § 160 odst. 1 o. s. ř.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí je možno podat dovolání do dvou měsíců od doručení jeho písemného vyhotovení k Nejvyššímu soudu ČR prostřednictvím soudu, který rozhodoval v prvním stupni, přičemž dovolání bude přípustné při splnění podmínek obsažených v § 237 o. s. ř.

Brno 31. ledna 2023

JUDr. Ladislav Palatin v. r.
předseda senátu

Tento rozsudek nabyl právní moci dne 8.3.2023 a vykonatelnosti ve výroku I. dne 8.3.2023 a ve výroku II. + III. dne 14.3.2023. Přípojení doložky provedla Jana Reiterová dne 22.3.2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje Markéta Munzarová